63. இடுக்கண் அழியாமை

621. *இடுக்கண் வருங்கால் நகுக அதனை*
அடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்

துன்பம் வரும் போது அதனைப்பார்த்து
துணிந்து கேலி செய்து சிரிக்க !
துன்பத்தை வெல்வதற்கு அது ஒன்றே
துரிதமான வழி !

622. *வெள்ளத் தனைய இடும்பை அறிவுடையான்*
உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும்

வெள்ளம் போல் இடும்பை எனும் துன்பம்
வெகுண்டெழுந்து வந்தாலும்
அறிவுடையான் அதை உள்ளத்தில்
அவதானித்தவுடன் மன வலிமையால் மறையும் !

623. *இடும்பைக் கிடும்பை படுப்பர் இடும்பைக்*
கிடும்பை படாஅ தவர்

'துன்பம்' எனும் இடும்பை வரும்போது
துன்பப்பட்டு கலங்காதவர் – அந்த
துன்பத்திற்கே துன்பத்தைத்தந்து
துவண்டுவிடச் செய்வர் !

624. *மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னான் உற்ற*
இடுக்கண் இடர்ப்பா டுடைத்து

கரடு முரடான பாதையில் பெரும் பாரத்தை
கட்டிளங்காளை இழுத்துச் செல்வது போல்
கடும் விடா முயற்சியுடன் செயல்பட்டால்
கடுந்துன்பமும் விலகி ஓடும் !

625. *அடுக்கி வரினும் அழிவிலான் உற்ற*
இடுக்கண் இடுக்கண் படும்

அடுக்கடுக்கான துன்பங்கள்
அளவில்லாமல் வந்தாலும்
அதைக் கண்டு மனம் கலங்காதவனைப் பார்த்து – வந்த
அந்தத் துன்பமே துன்பப்பட்டுக் கொள்ளும் !

626. *அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்*
றோம்புதல் தேற்றா தவர்

பெற்றோமே இத்துணை செல்வத்தை என
பெருமைப்பட்டு அதனைக் காக்க
பெரிதும் பற்றற்று இருப்பவர்
பெற்ற செல்வத்தை இழந்த பின்பு
பெரும் பாடும் பட்டு வருத்தப்பட மாட்டார் !

627. *இலக்கம் உடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்*
கையாறாக் கொள்ளாதாம் மேல்

உடம்பு என்றாலே துன்பங்களுக்கு
உடனே இலக்காவது இயற்கையே என்று
உணர்ந்து துன்பம் வந்தால் கலங்காமல்
உற்றறிதலே மேலான அறிவு !

628. *இன்பம் விழையான் இடும்பை இயல்பென்பான்*
துன்ப முறுதல் இலன்

இன்பத்தை நாடித் தேடி அலையாமல்
இடும்பை எனும் துன்பம் என்பது
இயல் பானதே என அறிந்தவன்
இடும்பையினால் துன்பமடையப் போவதில்லை !

629. *இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் துன்பத்துள்*
துன்ப முறுதல் இலன்

இன்பம் வரும்போது அதற்காகப் பெரிதும்
இங்குமங்கும் ஆட்டம் போடாதவர்கள்
துன்பம் வரும் போது அதற்காக
துவண்டு போய் துன்பப்பட மாட்டார்கள் !

630. *இன்னாமை இன்பம் எனக்கொளின் ஆகுந்தன்*
ஒன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு

'இன்னாமை' எனும் துன்பத்தையே தன்
'இன்பம்' என ஏற்றுக் கொள்பவருக்கு
பகை பாராட்டும் பகைவர் கூட
பகை மறந்து பாராட்டிச் சிறப்பு செய்வர் !